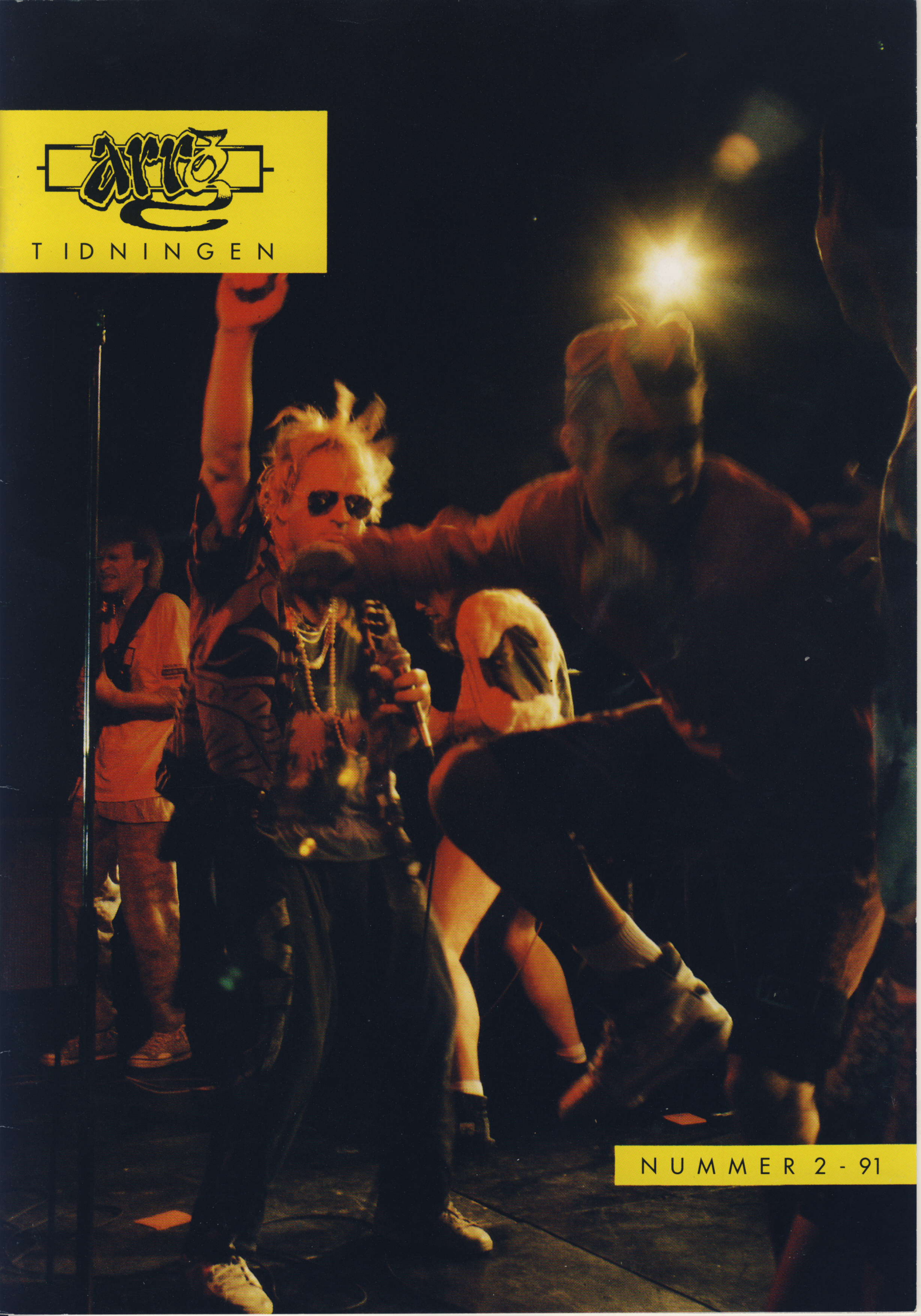

ARG TIDNINGEN

NUMMER 2 - 91

MOT LJUSET

På ARRGs årsstämma förutspåddes 1991 som ett brett verksamhetsår innehållande replokalssatsning, utbyggd marknadsföring, utveckling och utvidgning av ARRG-tidningen, satsning på större akter på Valvet, satsning på café/pub/förköp på Magasinet, inflyttning i större kontorslokaler, stort engagemang i VALBORGs-firandet, utbyggd verksamhet när det gäller marknadsföring och management av intressanta band samt överhuvudtaget satsning på utbildning, trivsel och ökad proffessionalism hos våra anställda (Puh!). Allt detta samtidigt som en konsolidering av ekonomin och verksamheten var av nöden. Av dessa målsättningar har många idag förverkligats. Däribland GÖTEVALBORG som är det hittills största evenemang vi gett oss in i. Denna ledare kommer till största delen att handla om ARRGs engagemang i 1991 års valborgsfirande.

GÖTEVALBORG

Valborg är nu överstökat och de olyckskorpar som kraxade om riktigheten i att ha stora arr i centrum fick inte många rätt på sin kladdiga tipskupong. Tvärtom har polisen vid ett flertal tillfällen uttryckt stor belåtenhet med våra aktiviteter i centrum och kommentarer som "Inte värre än en vanlig fredag" och "Hoppas att detta blir tradition" är starka belägg för det. I Slottsskogen hade i år 2-3.000 samlats för att se brasan och lyssna till kören som sjöng in våren. Spridda röster var mycket positiva till detta inslag nedanför Björngårdsvillan.

I centrala Gbg hade 20-30.000 (!) personer kommit för att fira ljusets återkomst med musik för gammal och ung. Och trots denna ansamling av människor var det påfallande lugnt på stan. Här spelade säkert vädret en viss roll men kanske hade även det energiska budskapet från alla götevalborgsengagerade nått människorna - positiva tankar, hälsa ljuset på ett mer värdigt sätt, blanda generationerna, social kontroll osv.

Skandalspress

Inför årets valborgsfirandet hade pressen haft god bevakning och faktiskt nappat mycket bra på det positiva i konceptet. Tråkigt är dock att skriverierna efteråt mest verkat söka något att klanka ned på. Så har t ex G-Ps Sven Ullgren, i bästa kvällspressanda, skrivit med denna trista negativa inställning när han avslutar sin artikel med den retoriska frågan "Stöttar de kringboende tanken?" dvs på att årets firande av Valborg ska bli en tradition. Bland kommentarer om urin och spyor i drivor och ungdomsgäng som sparkade ner folk hejvilt, avslöjar artikelförfattaren en stor svaghet i sin tendensiösa artikel när han nämner att Öbarna spelade i Slottsskogen. Hade du vart där Sven Ullgren skulle du sett att Öbarnas uppträdande var inställt pga av sjukdom!

Är det konstigt att jag får jag en känsla av att de lokala presskribenterna är besvikna över att de inte fick kravaller och massfylla att skriva om? Arbetet kommenterade bara valborgsfirandet med en liten notis. Underligt nog var det GT som skrev mest positivt där de citerade polisens uttalanden. Med lite engagemang skulle ni snart få insikt i att det uträttades storverk denna Valborg! Men det verkar ha gått er på pressen helt spårlöst förbi! Svagt, tycker jag.

Politikerförakt

Att engagera sig i en fråga kan aldrig vara fel - så länge man presenterar ett alternativ eller något konkret. Men ett engagemang blir lätt destruktivt när det endast är inriktat på att verka mot de krafter som vill förändring. Det är just detta som är så destruktivt i politikern Johan Hermelins (fp) agerande inför GÖTEVALBORG. Han var helt enkelt tvungen att driva frågan om det lämpliga i att ha engagemang i centrum inför Fritidsnämndens politiker och detta innan Valborg! Han krävde att nämnden skulle anta ett uttalande där man inte stödde arrangemang i centrum. Till råga på allt fick han moderater och miljöpartister med sig på detta. Jag respekterar att människor har olika åsikter men att aktivt gå ut i en motkampanj när så många engagerat sig för att motverka våld och drogmissbruk under Valborg, är mycket lågt. Det är inte konstigt att politikerföraktet breder ut sig alltmer när politiker som Folkpartiets Johan Hermelin skrider till handling!

Möt ljuset!

Så här efter Valborg och Första Maj-helger känns det ändå som om de postiva förtecknen består. Lägger man därtill att vår övriga verksamhet med Magasinet och ARRG-tidningen i spetsen utvecklas på ett mycket positivt sätt så ser kommande sommar ut att kunna bli bra mycket bättre än föregående.

Skulle därför vilja avsluta denna ledare med Nils Dahlbecks ord då han vårtalade på Götaplatsen. Efter att talat om hur makten i felaktiga händer kan tillåta oljekällor att brinna upp och förpesta luft och miljö och hur makten i felaktiga händer kan tillåta krig och elände så avslutades talet med;
"Men jag är fortfarande optimist, jag tror på positivt tänkande. Och jag tror på ljuset".

Låt denna 80-årige miljökämpes visdomsord klinga över nejden och bli den ledstjärna som så många i dag saknar. Låt oss möta sommaren med öppna sinnen och framtidstro. Vi lever i ett underbart Sverige och pulsen slår i dess hjärta - Göteborg.

Leif Strandh

4
Rockslaget
6
Åsikter
7
Debatt
8
Nefertiti
12
Valborg
14
Festivaler
16
Höjdare
19
The Nuts
22
William
24
Recensioner

ARRGs målsättning;

Musikföreningen ARRG är en partipolitiskt obunden, ideell förening öppen för alla.
ARRGs målsättning är att ge musiker (såväl amatörer som proffs) bättre möjligheter till utveckling och utövning av musik, vilket framförallt kräver replokaler och speltillfällen.
ARRG verkar överhuvudtaget för en förbättring av musiklivet -primärt i Göteborg, sekundärt även i övriga Sverige.
ARRG skall verka för ett bra liv.

Vill du bli medlem kan du sätta in 150:- på vårt postgiro 22 68 94 - 4 eller bankgiro 5650 - 1455.
Ange då adress, telefon och vilket år du är född så skickar vi medlemskort samt ARRG-tidningen

Ansvarig utgivare
Leif Strandh

Redaktör
P-A Pettersson

Redaktionen
Staffan Lindahl
Göran Lindahl
Leif Strandh
P-A Pettersson
Jesper Kumberg
Edward Jansson

Grafisk form
P-A Pettersson

Foto
P-A Pettersson
Edward Jansson

Första Långgatan 12 413 03 GÖTEBORG 031/14 34 40

Tryckverksta'n AB Nittorp 1991, Tel. 0325-73271

RockSlaget

Det är en sen lördags eftermiddag i början av april. Platsen är Norums fritidsgård ute i Tuve på Hisingen. I stora salen står en maffig scen uppriggad med allt en proffessionell rockmusiker kan önska sig. Det är dags för den åttonde deltävlingen i årets upplaga av Rockslaget.

Jag sitter tillsammans med Peter Ohlsson i cafeet på Norumsgården - Peter är pappa till Rockslagetidén. Han arbetar för övrigt på ABF samt har en del politiska uppdrag bl a som ledamot i fritidsnämnden.

Jag ber honom berätta lite om bakgrunden till tävlingen.

- Det hela började -89 när vi körde en mindre, mer lokalt betonad Hisings-variant på det hela. Det var en tävling som vi kallade "Kom Loss" och den blev så populär, 45 band var med och tävlade, att steget inte var långt till att tänka sig ett arrangemang för hela staden. Den viktigaste förutsättningen, en uppsjö av entusiastiska band och musiker fanns ju redan. Så det var bara resten av arbetet, att skaffa lokaler, pengar och samarbetspartners, som återstod.

Samarbete

Under dom två år som tävlingen har existerat så är det ABF, Fritid och GP som står för initiativen. GP står för annonser, marknadsföring osv medan ABF och Fritid mer står för de ekonomiska och organisatoriska delarna av arbetet.

Andra icke mindre viktiga partners i sammanhanget är naturligtvis ungdomarna som deltar och alla dom små musikföreningarna runt om i kommunen som hjälper till med dom lokala arrangemangen.

I år räknar man med att drygt 1000 ungdomar på ett eller annat sätt är med och arbetar på arrangemangen.Tävlingen är uppdelad på tolv deltävlingar. Vid varje tävling går två band vidare till någon av dom två semifinalerna.

Vid varje semifinal går tre band vidare till den stora finalen på Lisebergs stora scen på skolavslutningsdagen. Att tävlingen är populär går inte att ta miste på. Varje deltävling drar i snitt ca 400 pers och förra årets final var Lisebergs tredje största arrangemang på stora scenen samma år.

Hög kvalite

Det börjar dra ihop sig till kvällens tävling så vi beger oss så sakteliga in mot scenen. En spänd förväntan råder. Och så drar dom igång, det låter bra! Band efter band visar upp att det sannerligen inte existerar någon likformighet här inte.

Som förstagångsbesökare på en Rockslaget-spelning slås jag av den förvånansvärt höga kvalitén på grupperna och den stora variationen på musikstilar, sound och framträdande. Juryn, som jag kvällen till ära representerar en del av, konstaterar snabbt i sin första sittning att det naturligtvis är omöjligt att tävla i musik.

Det går inte att påstå att det ena bandet är bättre än det andra. Om något värderas subjektivt efter tycke och smak så är det väl just musik. Och detta är något som tävlingsledningen verkligen vill understryka. Det viktiga i sammanhanget är att skapa speltillfällen, att ge grupperna publik, uppmärksamhet men framförallt ett mål att jobba mot.

RocksSlaget

Vild glädje

Nu är det dags för juryn att tillkännage kvällens vinnare; The Containers och Mentalica! Så vilda glädjescener, i alla fall från Mentalicas sida, utbryter att en Eurovisionsschlagerfinal ter sig blek vid en jämförelse!

Kanske blir det dessa band som går vidare till finalen och får vara med på den samlings-LP som dom sex final-banden kommer att spela in tillsammans?

Eller blir det kanske något av dessa två band som vinner och får spela in en singel? Kanske får dom komma med och spela i Århus under festivalveckan där i september? Hursomhelst, vilka det blir kanske inte spelar så stor roll. Det går inte att tävla i musik men det är förbaskat roligt.

Per Arne Pettersson

ASIER

Musik för den som vill mera än bara överleva!

Lokalen var stimmig och lagd i halvdunkel. Det luktade öl. En "boxningsmatch" av det oblodiga slaget - en "kulturknock" på filmfestivalen hade just avslutats.

Segraren fick just på önskan av ene sonen förlorarens autograf i senaste numret av ARRG tidningen. Motståndarens sekond hade varit Leif Strandh.

- Gratulerar till en fin tidning, sa jag.

- Tack.

- Vill du skriva i nästa nummer?

- Manus inom en månad! sa Leif. Direkt på. Inget krusande. En kille som ser till att det blir drag under galoscherna.

- OK sa jag.

Jag är musikalisk allätare, men jag skall inte hyckla och säga att rocken står högst på min lista bara för att jag skriver i denna tidning. Jag äger ingen platta med AC/DC, men min första skiva, som jag ännu vårdar ömt, var EP:n från 1956 med Bill Haley and his Comets "Rock Around The Clock". Min musicerande och sjungande fader, som gärna "jazzade till" sina låtar, förvånade mig med att gilla skivan och konstaterade att nu fick han väl se till att "rocka upp repertoaren istället".

För honom hade alltid musiken betytt oerhört mycket. Som blind och svårt sjuk under de sista åren av hans korta liv, var det musiken som gav mening och innehåll. Med musiken kunde han leva - inte bara överleva. Bäst trivdes han när han fick roa andra.

Musik är nödvändigt

Musikens betydelse är underskattad. Dess roll i skolan tillsammans med andra estetiska ämnen är numera för liten. För min gamle folkskollärare både diktade vi och sjöng geografi, historia och kristendom. Med musikens hjälp lärde sig många bättre. Något att tänka på för lärarutbildare och läroplansförfattare. Musik skapar harmoni. De som deltar i musiklivet är oftast de som inte stökar till och förstör. När vi hade startat "The Jazz Workshop" i början av 60-talet i Jönköping (numera Jönköpings Jazzklubb) och ordnade våra "nattjam" mellan 01.00 och 05.00 på lördagsnätterna - lokalen var biligast då efter kvällens dans på Rigoletto - så försvann mycket av det som oriktigt kallats "raggarbråk" på stan. Musiken blev ett "mot"-medel sa någon. Fel, säger jag, musiken är ett "för"-medel!

När jag på senare år skjutsat sönerna och deras kompisar med bilen full av Gibsongitarrer, Fenderbasar och Alesistrummaskiner - för att inte tala om alla sladdar, så är det inte för att jag delar deras musiksmak utan för att jag vet att musik är nödvändigt, men var och en får välja typ själv.

Totalupplevelse

Att låta folk få välja var också en viktig princip för oss som stödde Magasinet. Man går inte bara till en konsert, man vill ha en totalupplevelse. Den som nöjer sig med brunt sockervatten med fosforsyra skall naturligtvis få sin cola, men vi andra som vill njuta en sejdel Bass eller ett glas Chateau Lespinasse till musiken måste få göra vårat val.

Lennart Fridén

"ROCK, det är något som ungarna hemma spelar på grammofon - det är ett djävla oväsen!!!"

Detta är tyvärr, fortfarande den uppfattning som alltför många av det "vuxna etablissemanget" i samhället har när det gäller den del av vår kultur som vi kallar Róck´n´ roll.

Att rockmusik är något som inte bara konsumeras, utan också faktiskt rent fysiskt engagerar oerhört många människor - har inte samma "etablissemang" överhuvudtaget fattat!

Det är visserligen svårt att exakt klara ut HUR MÅNGA som aktivt "utövar" rockmusik. En grov uppskattning ger vid handen att det enbart i Göteborg finns i storleksordningen 6-7 000 människor, som spelar rock´n´roll! Dessa skulle vara ännu fler om möjligheterna fanns!

Om man gjorde en jämförelse med idrotten (som ju "etablissemanget" verkligen prioriterar och högaktar so men enormt viktig fritidsaktivitet) så skulle "ROCKSPELARFÖRBUNDET" - om det nu funnits ett sådant - vara ett av de allra största idrottsförbunden!

Om man dessutom bara ser till åldersgruppen 15 - 30 år, så skulle nog rockfolket vara allra störst!!! En mycket stor del av alla barn och ungdomar slutar ju idrotta just i "moppeåldern", samtidigt som det är i denna ålder som musikintresset på allvar börjar dominera.

En vision som jag länge haft är att rockmusik (& andra kulturformer också, givetvis) skulle vara lika lättillgängliga som t ex fotboll! Om jag är intresserad av att spela fotboll, så har jag inte långt till närmaste fotbollsplan (det finns ca: 200 i stan) och inte heller långt till närmaste fotbollsklubb (finns ca: 150 sådana) där jag för en hundring om året kan vara medlem, och få vara med på träningar och matcher, i stort sett hur mycket jag vill. Den utrustning som jag behöver kostar inte så många hundralappar, och dessutom så sponsrar klubben mig säkert med både pjuck och ställ.

Vill jag gå och titta på fotboll så kan jag varje kväll (mars - oktober) välja mellan ett otal matcher på amatörnivå - runt om i alla stadsdelar. Det kostar i regel inte en spänn att titta på. Vill jag se fotboll på elitnivå så bjuds detta på Ullevi, Rudalen etc flera dagar i veckan. Här får jag betala en femtiolapp eller hundring för att komma in.

Rätvisa propotioner

Låt bara fantasin spela ett slag, vänner: Tänk om rockmusiken hade haft samma förutsättningar...

Det kan vara på plats att säga att jag INTE anser att man skall ställa olika verksamheter emot varandra, och det handlar inte heller om antingen eller - men LITE mer rättvisa propotioner hade väl inte skadat.

Nu har det visserligen hänt ett och annat de senaste åren - och en del ytterligare är på G. När det gäller en hel del av detta så har ju ARRG haft/har ett finger med i spelet. Framförallt så har det hänt en hel del på (f´låt uttrycket) . basplanet - ute i stadsdelarna.

Betydligt fler ungdomar har idag möjligheter att få komma igång och lira. I källaren på fritidsgården, i skyddsrummet under skolan osv kör man rockskola med ABF (eller kanske andra studieförbund), och har kanske en del replokaler. Många fritidsgårdar har idag, åter, börjat att köra livemusik, och har sina konserter istället för bara disco. ROCKSLAGET är ett bra exempel på att fritidsgårdarna åter kan bli bra rockscener för de unga lokala banden.

Utveckla sin musik

Men, men, sen tar det roliga slut. Årligen så föds det hundratals band ute i stadsdelarna på detta sätt. Åtskilliga av dessa satsar på musiken. De köper egna prylar och de vill - på egna ben - fortsätta utveckla sin musik. De "växer ur" kommunens och studieförbundens rockskolor. Vart skall de ta vägen? Var finns det replokaler för dessa banden att hyra?

Samma sak när det gäller speltillfällen. Vad skall banden få lira när dom har "växt ifrån" fritidsgårdsgigen, och när de varit med i ROCKSLAGET ett par, tre gånger??? REPLOKALER & SPELTILLFÄLLEN är två centrala bekymmer (det finns givetvis flera) och det är något som ARRG har överst på sin "dagordning" och måste kämpa ytterligare hårdare för.

Tillsammans måste vi få beslutsfattare och "etablissemang" att sluta underskatta och missförstå rockkulturen. Vi som lever i den och MED den har samma medborgerliga rättigheter som fotbollen, symfonikerna, operan etc.

ROCKVÄNNER I DUR OCH MOLL - FÖRENEN EDER !

Peter Ohlsson

NEFFES

Vårsäsongen är snart gången och sommaren närmar sig med stormsteg. Det betyder som vanligt att sommarklubben på Nefertiti slår upp portarna sista helgen i juni. Som traditionen bjuder, sedan ett antal år tillbaka, blandas musikstilarna tämligen friskt mellan mainstream, jazz, blues och andra mer etniskt baserade former som afro/highlife, salsa/latin/karibisk musik, tex-mex/zydeco upp till mer elekrifierad fusionjazz.

Klubben kommer under sommaren att i huvudsak vara öppen fredag och lördag där de större och mer namnkunniga grupperna förekommer.

Sannolikt är också att ett antal torsdagar viks åt mer lokala grupper, främst i augusti månad, men även som en ventil för möjligheten att på kortare varsel kunna få in en eller annan internationell godbit.

Internationella artister

I skrivande stund hänger av naturliga skäl en hel del av bokningarna i luften eftersom flera av de internationella akterna inte brukar klarna hundraprocentigt förrän ganska nära inpå. Helt klart är emellertid ett besök av en av jazzvärldens förnämsta basister nämligen Gary Peacok som i flera år lirade tillsammans med Keith Jarret, nu i duoform tillsammans med pianisten Jeff Gardner.

På gång är också den brasilianske mästerdragspelaren Sivuca med eget band på sex man. I samband med premiären på filmen om sångaren/trumpetaren Chet Baker i början av juli planeras en memorialafton med Åke Johansson Trio med gäster. Åkes trio gjorde ju ett antal bejublade turneer och spelade in en platta med Chet Baker.

Inhemsk musik

Bland svenska jazzgrupper som gästar Nefertiti i sommar märks även Monica Borrfors quintet, Cabazz och Rune Karlsson Big Band (Rune här i rollen som sångare). Dessutom pågår en förhandling med den New York baserade Jojje Wadenius, som i sommar gästar det gamla hemlandet för ett antal engagemang med en ny grupp som kallar sig Obsession.

Bluespubliken bör också få sitt lystmäte i sommar. För första gången kan vi preserntera en stockholmsbaserad grupp vid namn Down Home Cooking Blues Band featuring Bob Manning.

Dessutom kommer välbekanta Roffe Wikström Blues Band liksom vårt eget göteborgsband The Nightcats med Mr Bo i spetsen, blues av bästa märke.

Garanterat sväng

Öppningshelgen kommer att bjuda på Ahmadu Jarr and the High-Life Orchestra, garanterat sväng från första till sista sekund.

Lägg därtill lite annat smått och gott in i mellan så ser det ut att arta sig till en riktigt spännande och trevlig sommarklubb på Nefertiti som för övrigt avslutas sista helgen i augusti med bandmaskinen som gästas av någon prominent gästartist.

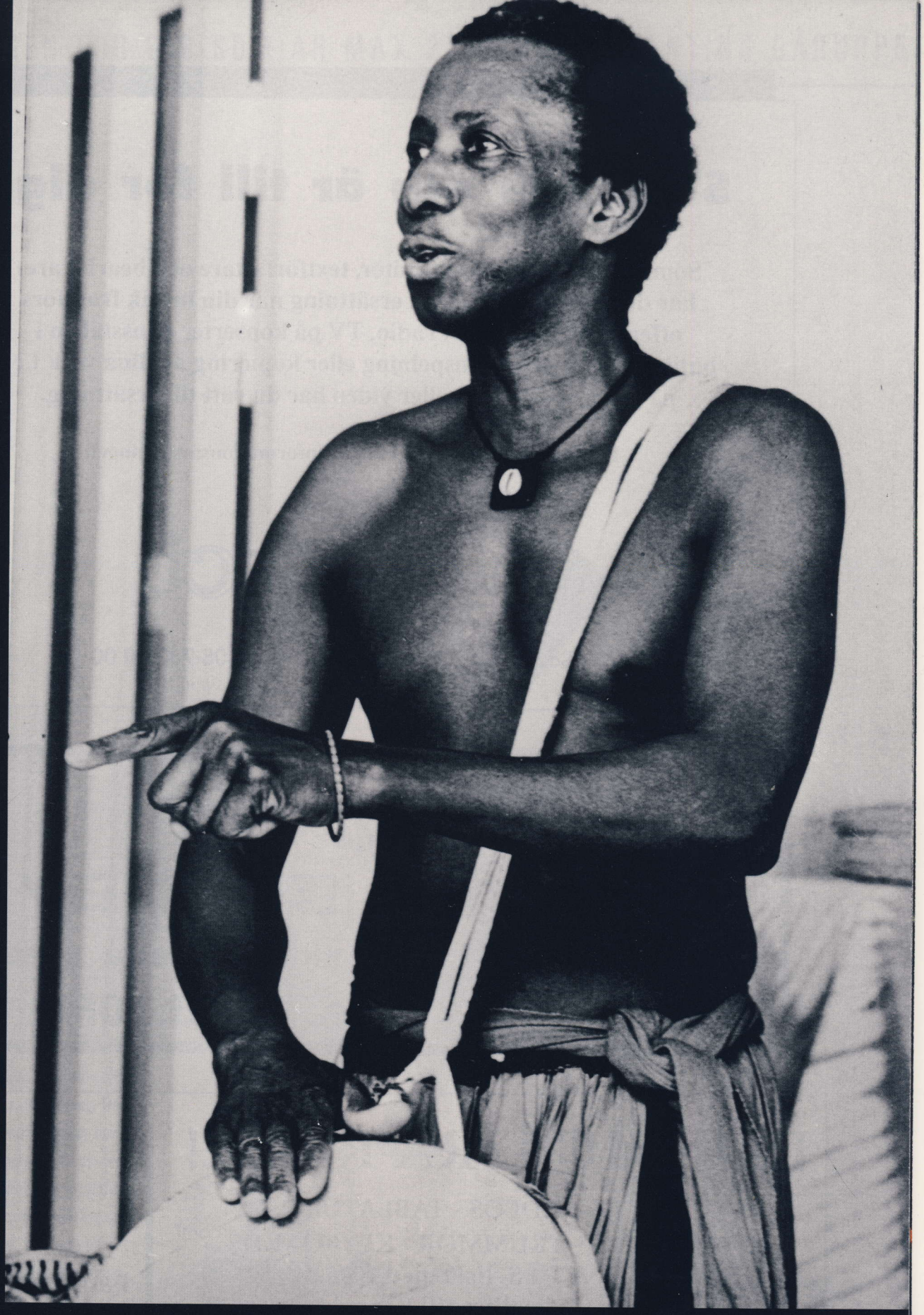

Jazzklubben Nefertiti
Hvitfeldtsplatsen 6
411 20 Göteborg

Fredagar - Lördagar 21 00 - 02 00
övriga dagar 19 30 - 01 00
Programinformation tel. 13 25 53
Förköp Bengans, Café Magasinet och Nefertiti
Nefertitis ordinarie programtidning för sommaren utges i slutet av maj månad!

Bli medlem i Föreningen Jazz i Göteborg!
* 20 kronor rabatt på Nef. entré
* Programmet i brevlådan
* Tidningen Jazznytt
Sätt in 200 kronor på postgiro 42 47 58 - 1
Glöm inte att skriva namn och adress på inbetalningskortet.

Göteborgs Jazzdagar brukar gå av stapeln i mitten av augusti månad. I år är denna begivenhet förlagd till sista veckan i oktober!

STIM och ncb är till för dig!

Som upphovsman (kompositör, textförfattare och bearbetare) har du rätt till ekonomisk ersättning när din musik framförs offentligt, dvs spelas i radio, TV på konserter dansställen i butiker osv. Även för inspelning eller kopiering av dina verk t ex på grammofonskiva eller video har du rätt till ersättning.

För mer information kontakta informationsavdelningen

STIM / ncb

Box 27 327, 102 54 Stockholm, tel 08-783 88 00

MUG
MUSIK UTAN GRÄNSER

Fender®
LANEY
Många modeller halva priset
WELCOME

LÄR DIG LIRA ROCK!

NOTER - VIDEOS - TABLATUR
GITARR - BAS - TRUMMOR - KEYBOARDS
Beställ G R A T I S lista med 1000 titlar!
Allt från Metallica till Segovia!

Namn .....
Adress .....
Postnr/Ort .....
Tel (ditt kundnummer) .....

arrg

Frankeras ej
Fanny Music betalar portot

Fanny Music Postorder

Svarspost
Kundnummer 410655400
402 30 GÖTEBORG

FÖRSÄKRINGEN FÖR DIG SOM ÄR MAX 27 OCH HAR NÅNTING DÄRUPPE

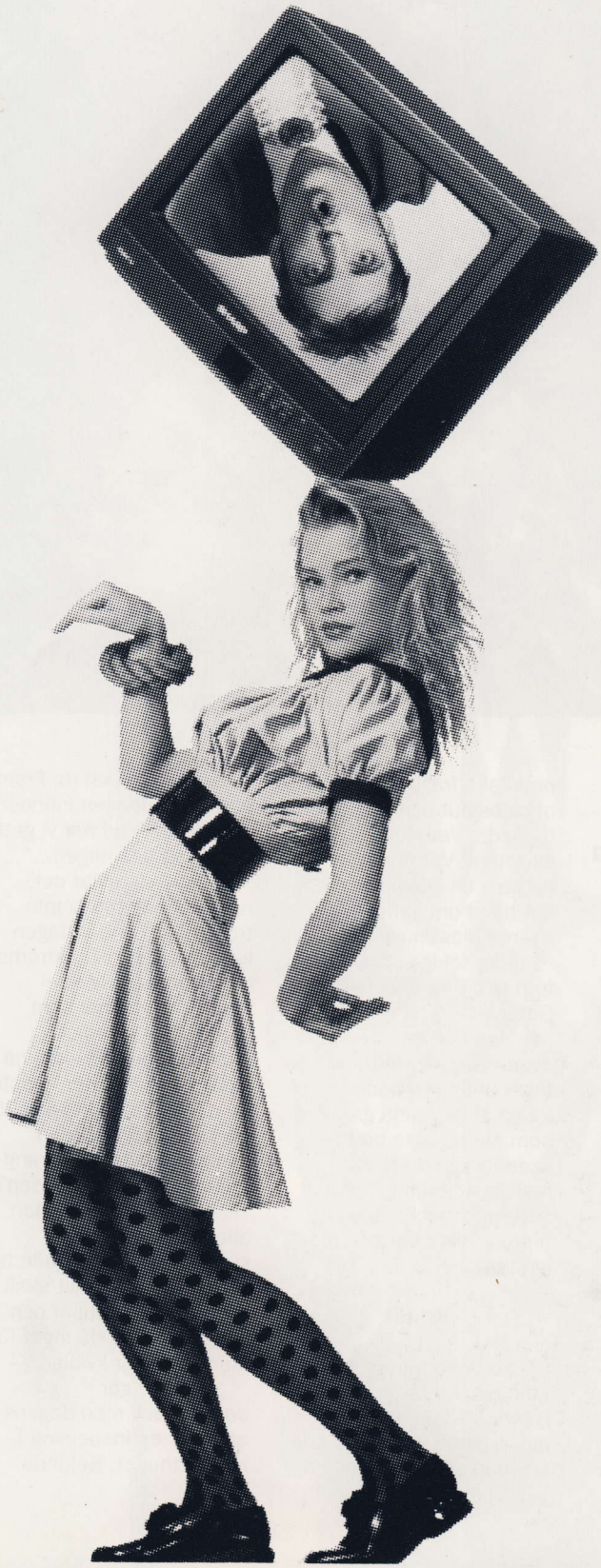

Max 27 är både en hemförsäkring och en reseförsäkring. Den täcker dig och dina grejer hemma och utomlands. Dessutom ingår bland annat en drulleförsäkring, en otursförsäkring och ett rättsskydd. Till råga på allt gäller Max 27 även för din sambo och dina barn.

max 27.

RING FOLKSAM DIREKT.
Tel: 031-60 05 00

FOLKSAM

COMPANY

GÖTEVALBORG

Solen sken lite försiktigt genom molnen när jag kom till baksidan av Konsthallen för att börja Götevalborgdagen. Klockan var nio och Götaplatsen höll precis på att vakna till liv.

Scenen stod färdig med ljus och ljud, nu var det bara artisternas backline vi väntade på.

Vi inredde vår lilla kontorsvagn som oxå skulle vara loge, det blev en härlig röra där vi sedan levde till klockan halv två på natten. Det var ju faktiskt en liten festival som skulle gå av stapeln den här dagen. Ganska snart började alla de praktiska frågorna kräva olika beslut och ställningstagande. Vem kör skyliften? Var finns nyckeln till elskåpet? Vem har hand om kaffet - vi saknar plastmuggar...osv.

Som tokiga sprang vi från den ena änden av Götaplatsen till den andra och upp och ner för alla dessa trappor. Vid tiotiden anlände Stonefunkers med sina grejor som sedan bars ned till scenen från området bakom Konsthallen där vi hade vårt backstageområde. Trappor och återigen trappor.

Kaos

Nu började rock´n roll stämningen att infinna sig. Denna känsla av kaos innan allt är klart som gör att man önskar sig till en varm ö i lugn och ro. Fram på eftermiddagen infinner sig frågan "Vad har vi gett oss in på egentligen..."

Men man gillar det, något annat ska ni inte tro. Senare under dagen kommer Sator/Thåströms grejor och sist Mikael Wiehes. Personal som skall jobba kommer indroppande och skall ha tröjor och uppgifter. Visste du att det faktiskt var 120 personer inblandade i genomförandet av arrangemanget på Götaplatsen? Till detta kommer sedan alla artister som gör summan av inblandade till 190 personer!!! Allt skall testas, alla knappar och lampor provas då inget får krångla under kvällen.

Banden gör soundcheck men dagens aber var en inspelning i Konserthuset. Sålunda skickades Stonefunkarna ut för TYSTNAD tagning. Stadsteatern vars skådisar skulle åka skylift med mig skulle hämtas på balkongen. Är någon höjdrädd? Då åker vi...en himla kul apparat det där. Man fick ett nytt perspektiv på staden och Götaplatsen 28 meter upp i luften... Däremot blev det lite kallt den dryga timme jag åkte omkring över publiken med fotografer och filmare. (Var tog bilderna i ert reportage vägen, G-P?)

Över förväntan

Det man hade varit orolig för var att det skulle bli kravaller och stök med så många ungdomar samlade på Götaplatsen. Men det gick över förväntan, se där, trots fylla och

massor av krossat glas. Det är väl ok att ta en öl eller två men poängen med att krossa glaset fattar jag inte. Det tror jag inte heller att de som fick sina gymnastikskor och fötter sönderskurna anser, vi är väl inga fakirer! Här gjorde röda korset en bra insats för de som dansat på glas.

Varierat

Först ut var Wiehe med band som jag tycker gjorde en mycket bra kon-sert, själv skrattade han och var glad. Brassorkes-tern från konserthusets balkong spelade vidare medan vårkören gjorde sig klara på scenen vid Stadsteatern. Göran Johansson talade kort. Sedan tillbaks på stora scenen med 1, 2, 3, 4, Sator/Thåström eller Thåström/Sator. Röj alltså, helt ok.

Vi flyttade fram vakter från Poseidon mm till scen där det verkligen var tryck, kvällens stökigaste stund.

Nils Dahlbeck talade sedan om våra möjligheter att faktiskt kunna påverka, något som hela Götevalborg är ett bevis på. Ett ljusspel lyste sedan upp platsen innan Stonefunkarna steg upp på scen och verkligen fick det att svänga. Att stå still var svårt. Jag var uppe i skyliften när de gick på, det var som att trycka på en knapp och så vände alla som var på väg nedför avenyn... Det var enligt de flesta ett relativt lugnt valborgsfirande. Något som även gällde för Slottsskogen och Bältesspännarparken.

Ännu bättre

Säkerligen spelade det kalla vädret sin roll men utan rock´n roll och stonefunk hade det blivit något helt annorlunda! Det här gör vi ännu bättre nästa år, och tack till alla som hjälpte till att genomföra detta årets Götevalborg!

Själv var jag mycket nöjd när jag åkte hem klockan sex på morgonen den första maj efter 21 timmar valborg.

Göran Lindahl

Sommar fes

Visste du att det finns en massa festivaler i Sverige under sommaren som just inriktar sig på livemusik i olika former?

Den största svenska festivalen är i Hultsfred den andra helgen i augusti. Andra som kan nämnas är Dalarock i Hedemora 5:e och 6:e juli, Tivolirock samma helg i Kristianstad, Sjöslaget i Luleå vid samma tidpunkt som Roskilde, Bergslagsrock i Fagersta osv. Sedan finns det ju de gamla etablerade, Jazz och bluesfestivalen i Stockholm, visfestivalen i Västervik mm. Jag tänker skriva om de festivaler som jag själv arbetat/arbetar med i olika sammanhang, nämligen, Roskildefestivalen, Hultsfreds-festivalen och Dalarock.

Roskilde

Roskildefestivalen är den festival som fungerat som mall för Hultsfred och andra festivaler och det med all rätt. Efter snart 20 år har man all den erfarenhet och organisation som krävs för att genomföra den mest välorganiserade och mest välförberedda festivalen av den här storleken i hela Europa!

Danmark dräller ju av festivaler under sommaren men Roskilde är den som är störst - tätt följd av Midtfynfestivalen. Förra året besöktes Roskilde av över 60 000 personer! Efter ett vilt och kaotiskt försök till att kopiera Woodstock i Roskilde 1971 sa kommunen "Nej" till flera festivaler om inte en seriös organisation ställde sig bakom. Därför arrangeras festivalen sedan 1972 av Roskildefonden som låter överskottet gå till humanitär hjälp för barn och ungdomar.

Min första kontakt med denna organisation var 1983 som vanlig besökare. Efter ett klassiskt svenskt beteende under tre dagar åkte jag hem med mersmak. Kontaktade festivalen enligt uppmaning i programmet och blev antagen till att jobba kring stora scenen, Canopyn. Arbetet på festivalen bedrivs i stort på frivillig basis och man har idag runt 5000 frivilliga.

Efter första året var det självklart att man skulle åka dit igen. Så småningom blev jag medlem i Orange grupp där man planlägger och genomför allt arbete kring stora scenen, och det var ett par lärorika och roliga år under vilka man samtidigt lärde sig tala en hel del danska! Förra sommaren var den sista i Orange grupp för min del. Att i den här artikeln berätta mer om den jättestora festivalapparaten orkar jag inte så här följer lite historier istället.

Cola och morotsstavar

Efter det att The Clash spelat 1985 var det fritt fram att träffa dem i logen om man hade backstagepass, vi stegade följdaktligen in och drack pepsicola och käkade morotsstavar! Det var nämligen det som bjöds. Ett finskt band som jag inte minns namnet på

stivaler

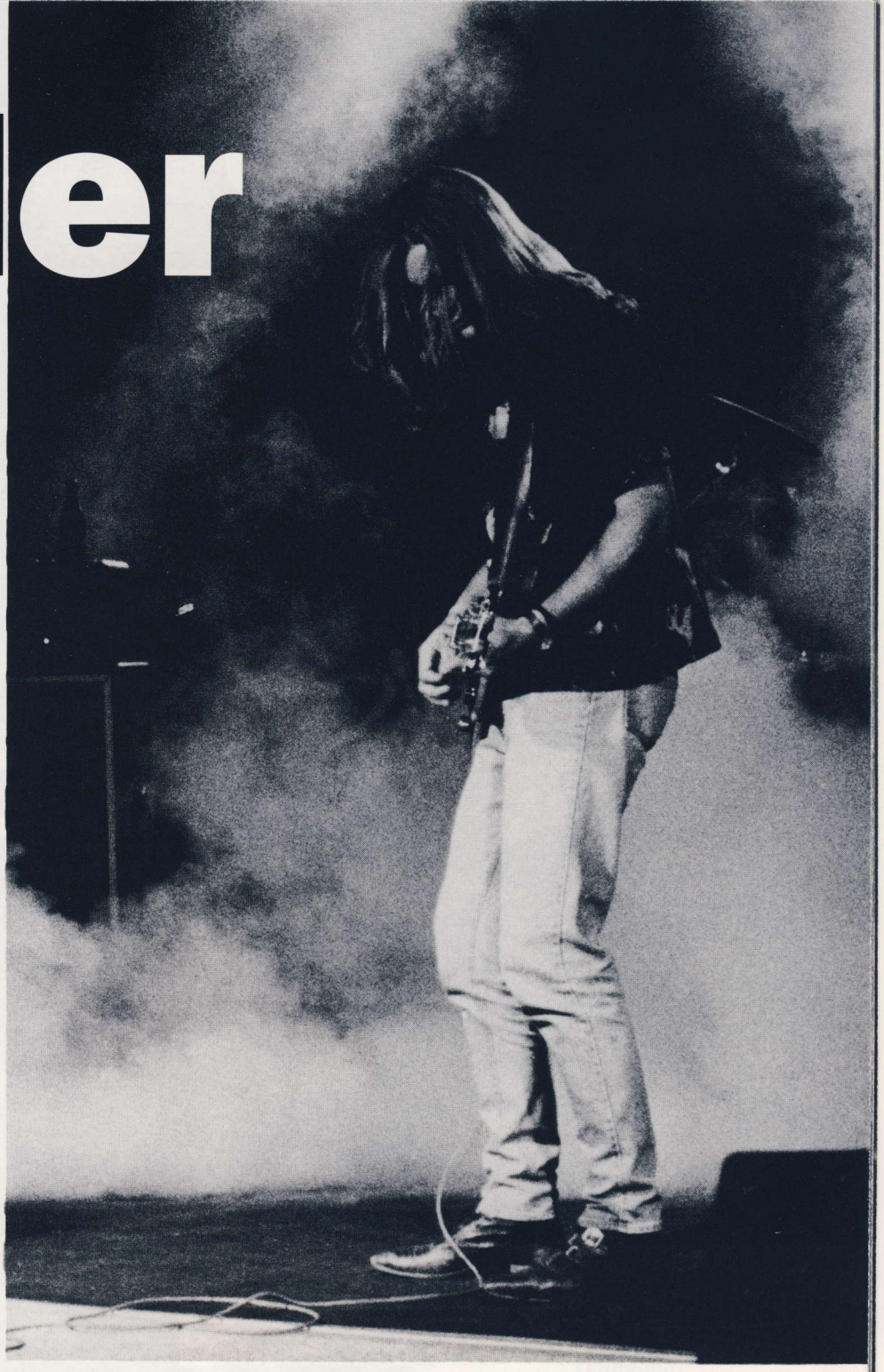

var också där och de hade lagt beslag på spriten som de drack tillsammans med The Clash... I samma veva kom det fram en stor bodyguard och knackade mig på axeln.

- Who´s that on your t-shirt?

- Öh, vadå. That´s Bruce Springsteen...

- I don´t like him!

Då tyckte jag att det var dags att gå och hur det gick för finnarna vet jag inte. Ett annat år hoppade Jason från Jason and the Scorchers ned från stora scen ner i diket innanför kravallstaketet. Vakterna som inte såg var han kom ifrån kastade ut honom bland publiken!

Hultsfred

Det var egentligen en slump som gjorde att jag blev involverad i Hultsfredfestivalen 1988 och de senaste två åren har det sedan gått av bara farten. Festivalen arrangeras av föreningen Rockparty och banden bokas av Party Production. Även här bygger mycket av arbetet på frivilliga insatser och det finns ett stort behov av folk varje år.

Planeringen börjar tidigt precis som i Roskilde. Festivalen har vuxit och det skulle inte förvåna mig om det kommer 20 000 personer i år - det är max vad festivalområdet klarar. Med sina sex scener är den här festivalen speciell och det finns alltid nåt knasigt band att se.

Det är för övrigt tjusningen med festivaler anser jag, att man får chansen att se band som man tidigare inte ens hört talas om. Nackdelen med att jobba som stagemanager på stora scenen är dock den att man sällan kommer iväg och kan se något annat. Har du inte varit på någon festival tidigare kan Hultsfred vara en bra start, gillar du det så åk till Roskilde nästa år!

Dalarock

Den här festivalen är faktiskt en av de äldsta rockfestivalerna i Sverige, i år blir det den tolfte i ordningen. Dalarock hålls på Hedemora motorstadium eller vad det kallas, en stor rallybana strax utanför Hedemora med många backar upp och ner.

Förra året hade de beslutat sig för att växa i storlek och det ledde till att totalt 7000 personer besökte dem. Det är föreningen Tonkällaren som hittills drivit festivalarbetet men nu är festivalen fristående från Tonkällaren fast det är samma folk som jobbar med den.

Även här bedrivs mycket av arbetet på frivillig väg. Ja, ingen festival någonstans skulle fungera utan frivilliga. En speciell sak med Dalarock är att du får ta med dig vad du har att dricka in på området dvs, vad du kan bära - men inte backvis!

Regnställ och solsken

Ja, jag skulle nog inte åka till en festival om jag inte skulle jobba där men därmed inte sagt att du inte skall göra det. Det enda sättet att förstå sig på en festival är att besöka den! Tänk bara på att ta med de rätta grejorna, regnstället, stövlarna, huvudvärkstabletterna, kameran och sist men inte minst, nyfikenheten på andra band än affischnamnen. Jo förresten, ta med t-shirts och shorts, solen skiner även på festivaler!

Staffan Lindahl

MAGASINET

HÖJDARE

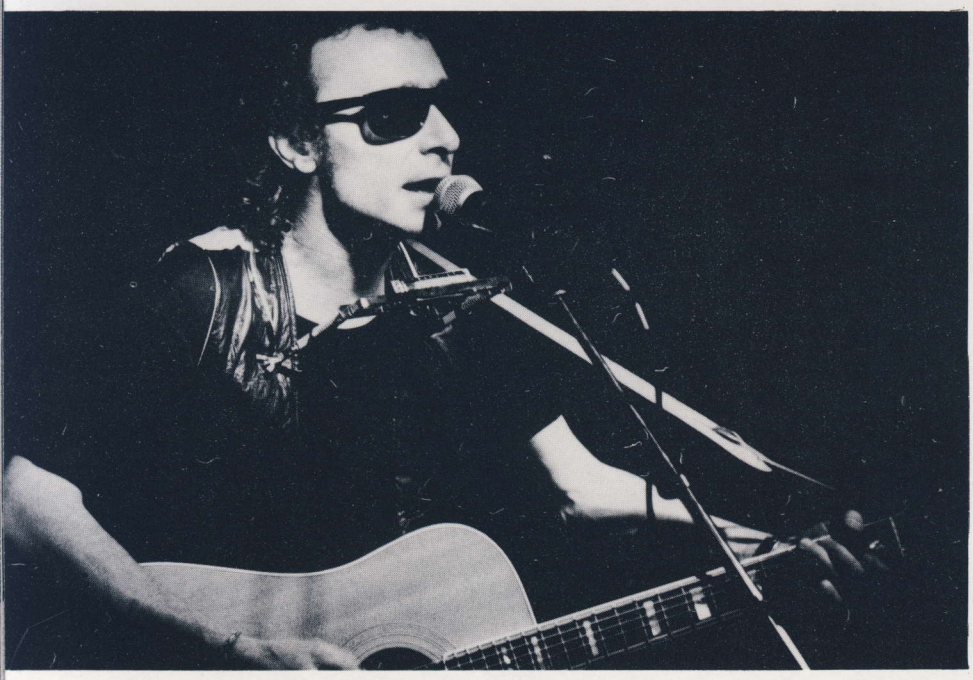

GRAHAM PARKER

Den välkände, framförallt under sjuttiotalet stilbildande, pub-rockaren Graham Parker behöver knappast någon närmare presentation.

Efter senaste kritiker-rosade LPn Struck By Lightning var intresset maximalt och förköpsbiljetterna på Magasinet slut långt i förväg. Graham Parker solo, en ensam liten man med sin gitarr, lyckades troll-binda publiken i låt efter låt.

Den lille mannens styrka är att koncentrera all uppmärksamhet på text, melodi, framförande och känsla för det lilla formatet. Här fanns inga genvägar eller falska utsmyckningar. Närmare ursprunget än så här kan knappast ett framträdande komma.

JESUS JONES

Alla var väl lite nyfikna på hur den nya englandsettan Jesus Jones skulle låta live - Sverigepremiär och allt.

Kanske inte lika välkända i Sverige som i UK och övriga Europa men detta till trots så var Magasinet denna onsdag fyllt till bristningsgränsen. Fem killar äntrade scenen i halv-mörkret och som vanligt väntade man sig att det väl tar lite tid att komma igång, kolla stärkare också vidare.

Men icke, sa Nicke. Pang på och så var det i gång. Publiken hade inte en chans. Tungt, massivt, tempo, ös och 100% proffsighet i en scenshow som trotsar det mesta. Här fanns ingen tveksamhet, dessa herrar visste väl sina kvaliteer och konsten att förmedla dem.

BACHMAN TURNER OVERDRIVE

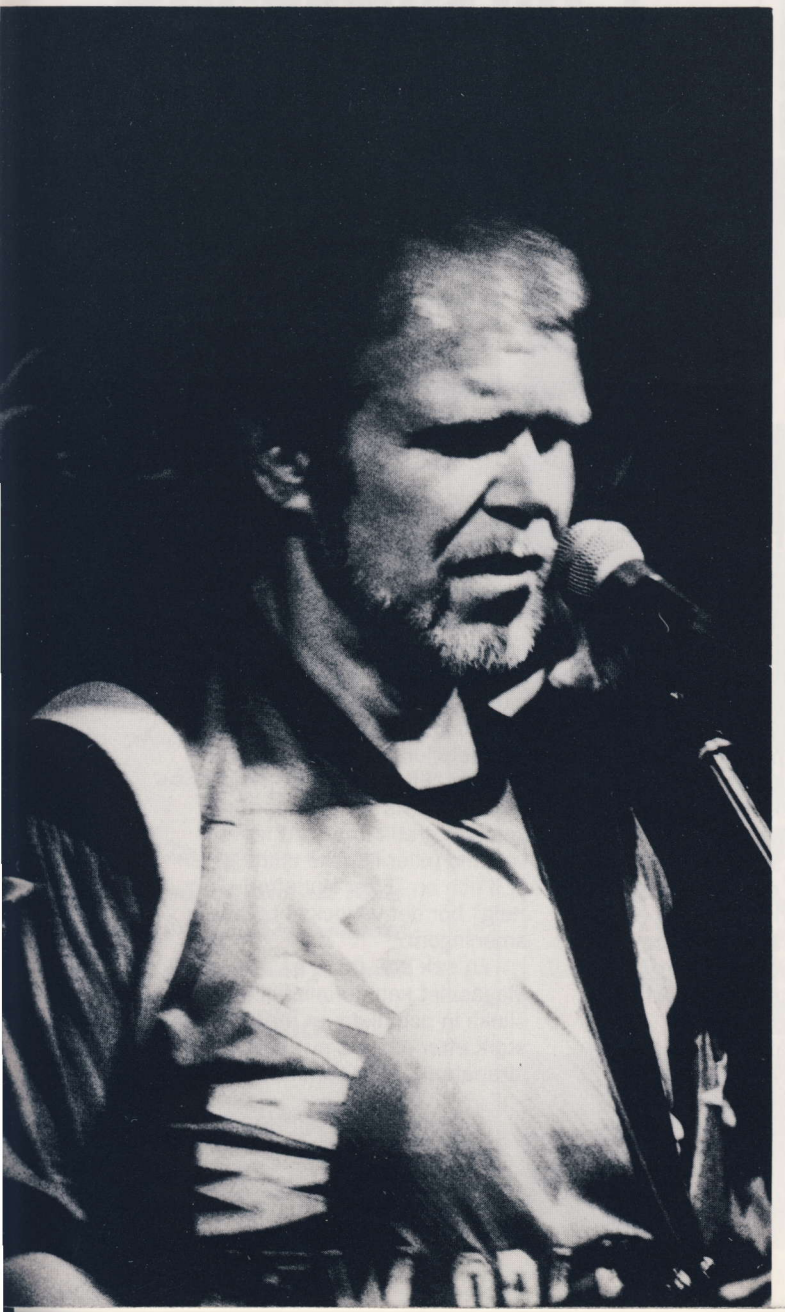

BTO! BTO! BTO! Publiken gick på högvarv redan när de fyra medelålders småfeta herrarna stegade upp på scenen. - Wére gonna play some rock´n´roll from the seventies.

Och det gjorde dom. Dessutom med en ödmjuk auktoritet som ingen kunde ifrågasätta. Många ambitiösa och skickliga grupper har spelat på Magasinet.

Med mängder av det senaste i utrustningsväg förbereder man minutiöst sina framträdanden. Så icke dessa herrar. Enklast tänkbara utrustning, inga moderna specialeffekter, knappt någon ljudtest.

Ändå spelar dom skjortan av allt jag kan komma på att jämföra med. Det är befriande att se att det är musikalitet, erfarenhet, spelskicklighet, bra arr men framförallt bra låtar och äkta spelglädje som fortfarande är det avgörande. Inte några från bolagen ihjälhypade trendnissar som vinner publikens gunst.

Jag vågar påstå att det aldrig tidigare på Magasinet hörts så avgrundslika vrål från publiken som just på BTO. Publikgensvaret var totalt. På sjuttiotalet var det vanligt med långa individuella solon på konserterna, så även denna kväll. Gitarrsolo med trumstockar, trumsolo med endast händerna var några av finesserna som BTO bjöd på.

Och det är bara att utbrista: **Djävlar vilka gubbar!**

Tunggung

Efter två timmar supertung fundamentalrock på högsta nivå stapplade en märkbart tagen publik ut för att åtgärda vätskebalansen, många med bar överkropp genomsvettiga, lyckliga och med den där lite distanserade blicken som kan ses hos personer som just upplevt något ovanligt starkt.

Vilka gubbar!!!

MAGASINET

Några smakprov på Magasinet - bandens tyckanden, önskningar och funderingar.

Förband vi helst vill ha!

To hell with Burgundy (**Graham Parker**)
Systrarna Sisters (**Bröderna Brothers**)
Whitesnake (**Fate**)
M.C. Plura/ Wilmäs X (**William**)
Groupa (**Hedningarna**)
Sigge Fürst (**Bussiga Klubben**)
The Leather Nun (**Godfathers**)
Jim Jidhed (**Perssons Pack**)
Bob Dylan/Lou Reed/Robert De Niro (**Kajsa Grytt**)
Pop will eat itself (**Jesus Jones**)
Röda Korsets/Apotekets gasbinda (**Yambu**)

Hur var spelningen? Varför?

Bästa giget per publikenhet! Rent matematiskt blir det så! (**Pushtwangers**)
Fantastic! Happy smiling faces! (**Godfathers**)
Good, but to late for solo! To many drunks! (**Graham Parker**)
Urbra! Fem års frustration hos band och publik! (**Attentat**)
Jättefin! För att ni är så fina! (**Yambu**)
Intriguing, with flashes of pink! Because of the interpolar radiation! (**Perssons Pack**)

DIKTER

A man called fish
stepped out of the door
and a fierce chuff
knocked him to the floor
(**Jesus Jones**)

Vi som är vana
att kasta
pärlor åt svinet
spelar hellre på
magasinet.
(**Yambu**)

Vem
dödade
Bambi?
Dumbo
(**William**)

DIKTER

Tack och lov
att hålla hov
är inte lätt
när man är mätt
på lek och glam
med människostam
(**Kajsa Grytt**)

En dag ett kylskåp
En kväll en stor öl
En morgon, glaset fyllt
med treo
Ett liv med alla mina vänner
(**Alf, Bröderna Brothers**)

DIKTER

At the Magasinet - folks are
so nice
and the french chef, cooks
with the finest spice
with niels, bianca smooting
the way
you´re gonna have a
wonderful day
at the magasinet - the
Magasinet - the Magasinet
(repeat to fade)
(**To hell with Burgundy**)

Vad fattas i logen?

"Those beatiful swedish women" (**Graham Parker**)
"Peace" (**Fate**)
Öl (**William**)
Mera Öl (**Hedningarna**)
Öl (**Bussiga Klubben**)
Mer öl (**Yambu**)
Vodka (**Godfathers**)
En kokt mé bröd (**Pushtwangers**)
Bangles (**Perssons Pack**)
Inget! (**Attentat**)

SOMMAREN...

är på väg och vi med den. Magasinet går in på sitt andra år som Sveriges enda rockklubb med rättigheter (och skyldigheter!). Med ett premiårår innehållande konserter med nya spännande band såsom The Dambuilders (från Hawaii!), Giant Sand (USA), Jesus Jones (U.K) m fl - samt utsålda rekordkvällar med The Sinners, Colin James, Perssons Pack, Attentat och Bachman - Turner - Overdrive, för bara att nämna några få, är stående ovationer precis vad våran bandbokare Staffan Lindahl är värd.

Men det håller inte att vila på gamla lagrar. Nu är det sommaren -91 som gäller och fastän det är branschens "sämsta" årstid ska vi, istället för att stänga 2 månader och själva ta semester, anstränga oss maximalt för att kunna erbjuda rockdiggarna ett alternativ till diverse strandpartaj, kavajklubbar och semesterdiscon. Alla detaljer är ännu inte klara, men en "Efter Roskilde - Helg" ska vi givetvis ha, där man kommer gratis in på sitt festivalband (eller kanske bjuds på en öl?) och en "Efter Hultsfred - Helg" bör det väl också bli så småningom?

En sak står fast - på Magasinet kan du iallafall alltid slinka in och njuta en stor , kall stark efter dagens svettiga strapatser under sommarsolen.

JESPER T. KUMBERG

FUNNY

FARM

Rockclub no 1

FREDAGAR PÅ WAJTAN

Göteborgs öppnaste skivbutik

Varje dag till 21.00

Domus Avenyn

Öppet Mån Lör 10-21. Sön 13-21.

---

hyr ljud & ljus hos

SAM & JIMMY

Lotsgatan 11 414 58 Göteborg
tel 14 31 11, 14 31 21

SVENSKA MUSIKER-FÖRBUNDET

-En del kallar facket för dom. Helt fel, facket är ju faktiskt vi.

-Så fort man börjar lira har man nytta av facket. Avtal, försäkringar, skattefrågor osv.

-För mig är det en självklar grej att vara med i Musikerförbundet. Det är ju vårat förbund.

Jerry Williams

Avd 20
031/11 36 20

VI HAR ALLT !!!

(utom dragspel)

MUSIK BÖRSEN

STORGATAN 1
TEL 11 00 10
13 09 00
FAX 13 05 63

Rockslaget

Är bara ett exempel på vad vi kan göra... Vill du höra fler ?

RING

våra musikkonsulenter

17 40 10

ABF

THE NUTS

Ett av de band som spelat allra mest på Valvet är helt klart The Nuts. Från att ha varit ett stökigt hardcorepunkband har de nu utvecklats till ett fräckt rockband med ganska egen stil.

- Vi var bara 15 år när vi startade 1985, så vi har hunnit med en hel del olika stilar, berättar bandets trummis Tommy.

"Ösig rock" eller "unk" är vad killarna i bandet själva vill kalla sin musik, och på deras nyss släppta debut-LP kan man höra vad de menar.

- Plattan heter "Screaming Of Joy", och det är den första egna platta vi gör. Tidigare har vi delat en singel och en LP med Fågel Blå, berättar Nico, sång och gitarr.

Det är det lilla energiska bolaget Arda Records som släpper plattan, och det är ett bolag som fått ordentlig medvind nu. De släppte nyligen den utmärkta Attentat-samlingen "Pilsner, Punk & Poesi", och samtidigt som "Screaming Of Joy" kom Alice Unders debutplatta.

The Nuts kommer nu att följa LP-releasen med en del spelningar runt om i landet samt en finlandsturné.

- Vi har spelat i Finland förr, berättar basisten Jean-Paul Robert. De har ett helt annat rockklimat där och det är betydligt lättare att få spelningar.

The Nuts har ju fått ett visst rykte i stan, och de verkar ha svårt att bli av med punkstämpeln. Numera är det svårt att klassa Nuts' musik som punk, och de har dessutom gått över till engelska texter.

- Vi har bytt från svenska till engelska och tillbaks några gånger, säger Joke på gitarr. Vi har till och med sjungit på finska en gång.

På split-LPn från i vintras sjöng de på svenska, och åtminstone jag tycker det passade bättre. Jean-Paul medger att bytet till engelska var medvetet för att lättare kunna komma någonvart utomlands.

Vi vill ju gärna nå utanför Sverige, och vi hoppas mycket på en tysklandsturné till sommaren.

"Screaming Of Joy" är en omväxlande platta, men på samma gång osammanhängande. Joke berättar att Nuts inte vill spela någon speciell stil, utan att de hellre vill spela det de tycker är roligt. Detta låter ju bra, men tyvärr funkar det inte riktigt. Om Nuts vill komma någon vart - vilket de helt klart är kapabla till - får de bestämma sig hur de vill låta. Bandet kommer bäst till sin rätt live när de öser på för fullt. Om de kan fästa den energin på vinyl skulle mycket vara vunnet. Nu får vi nöja oss med att se dem live i sommar.

Edward Janson

Vi 5

Så här i valtider tyckte vi att det vore läge att ta pulsen på våra folkvalda. Vi ringde helt enkelt upp 5 politiker för att få lite klarhet i hur man resonerar i de olika partierna när det gäller musik kultur och nöje. Vad har man för uppfattning och ideer och framför allt vad tänker man göra rent konkret?

- Vad tjänar det till att slåss för högre löner som ett led i kampen för ett bättre liv om man inte också kämpar för mer musik och nöje.

Maria Hinnerson vp

- Det är viktigt att kommunen stöder organisationer som engagerar ungdomar till egna insatser på musik och kulturområdet. Ett bra exempel är årets Valborgsfirande.

Marianne Fagberg s

-Vi vill skapa förutsättningar för nöjeslivet och röja undan onödiga regler och hinder för etablering av replokaler och klubbar. Den nya Musikteatern är en annan intressant möjlighet som skulle kunna erbjuda mer än den traditionella repertoaren.

Eva Eidem c

-Ökat stöd till kommunala musikskolan. Omvandla stora Teatern till barn och ungdomsteater. Tre till fyra hundra tusen som stipendiestöd till rockgrupper. Kulturnatta, en satsning på nattöppna kultur och nöjeslokaler i samband med bok och biblioteksmässan.

Margita Björklund fp

-Extra satsning på att Gbg skall bli nordens kulturcentrum. Tredje markbundna TV-kanalen till Gbg. Viktigt att genom information och hjälp med lokaler osv stödja initiativtagare på kulturens alla områden.

Lennart Fridén m

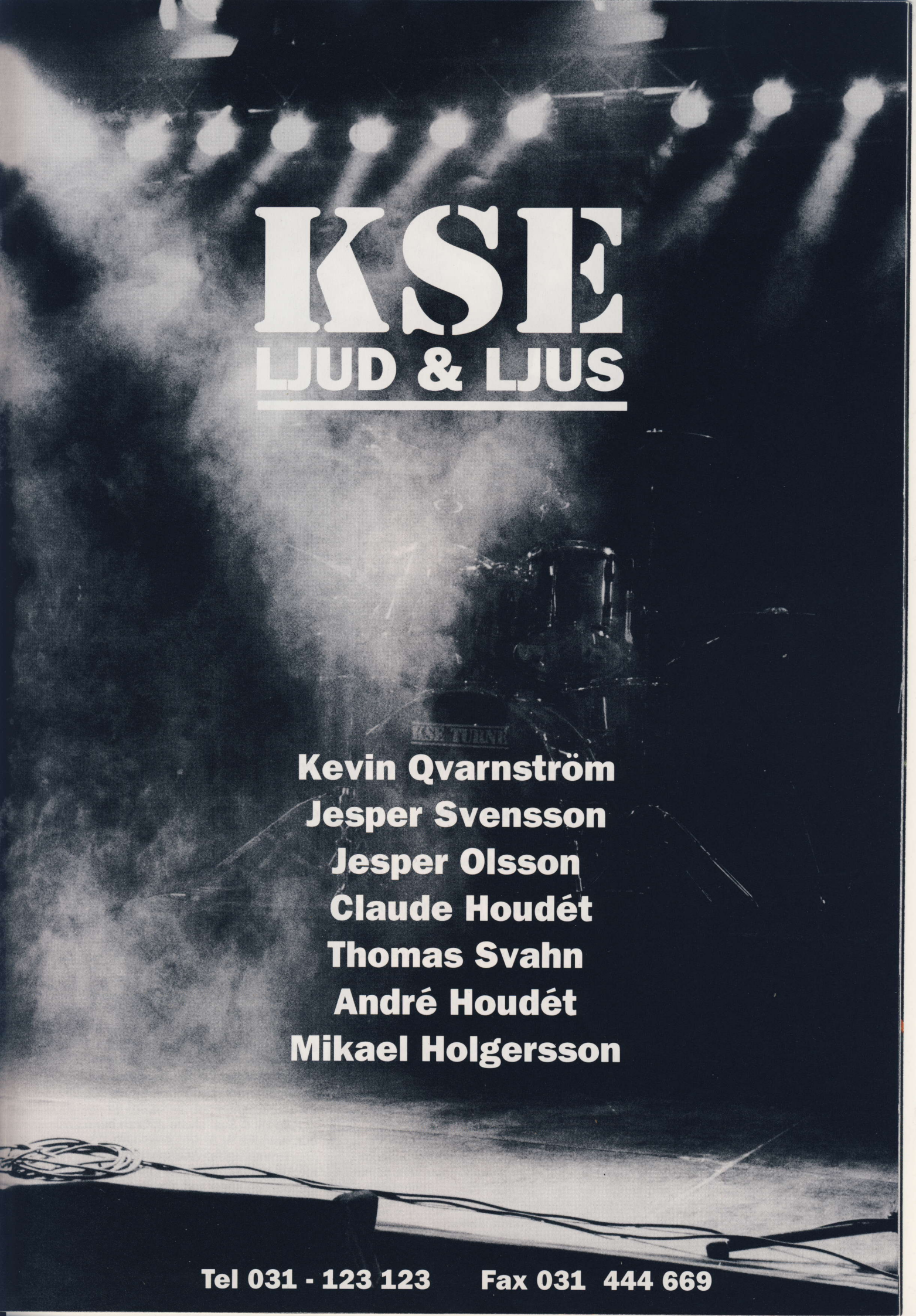
KSE
LJUD & LJUS
Kevin Qvarnström
Jesper Svensson
Jesper Olsson
Claude Houdét
Thomas Svahn
André Houdét
Mikael Holgersson
Tel 031 - 123 123
Fax 031 444 669

WILLIAM WILLIAM WILLIAM WILLIAM WILLIAM WILLIAM

Det är en tidig vårkväll på Magasinet, How Do I har nyss gått av scen och i pausen, medan vi väntar på Easy, lyckas jag locka 3/5 av William, dvs Lotti, Incka & Ricki, ner på kontoret i källaren (!?!). Årets absolut mest opretentiösa intervju har tagit sin början...

När kommer den nya LP´n? frågar jag i tron att dom redan jobbar på den i studion...

- Förhoppningsvis nån gång i september, kanske först i oktober, svarar Incka varpå Ricki förklarar att dom faktiskt inte har börjat spela in den än, även om det är intrycket man får när man läser intervjun med dom i Nöjesguiden, vilket jag gjorde ett par dagar tidigare.

- Men en singel ska snart spelas in...å bli sommarhitten då, påpekas det blygsamt.

Är det kul att spela in en skiva ? (Låter nästan som en Barnjournalenfråga.)

- Jaaaaa, kommer det trestämmigt och så innerligt att inte ens den värsta skeptikern skulle ifrågasätta det.

- Man kan kasta saker som blir fel, säger Ricki .

- Som att vårda sina barn, säger Incka, utan koppling till vad Ricki nyss sa.

- Mycke´ mera intensivt, säger Lotti och det låter så trevligt att jag nästan börjar undra om dom har tänkt sig nånsin att spela live igen, men det är ingen fara.

Jämfört med live, undrar jag alltså lite tveksamt.

- Går inte att jämföra, två helt olika saker, live är ju det man vill göra, men det är samtidigt mest slit. Alla tre är ganska överens om för- och nackdelarna...två sidor av samma grej, konstaterar Incka till sist.

Inget tjejband

Den dummaste frågan ni har fått, frågar jag och inser plötsligt att det måste vara den jag nyss har ställt !

Men elaka är dom inte och jag kan andas ut när Ricki börjar berätta om nån journalist i Norrland som visste ALLT om dom och plötsligt frågade henne nåt om snuset. Vad han frågade och varför fick jag inte klart för mig, men dumt var det!

- Egentligen finns det inga dumma frågor, tycker Incka, det dumma är när intervjuaren inte har en aning om vilka William är eller hur vi låter - då kan det ju bara bli fel...

- Den mest tröttsamma och därför ganska dumma, skjuter Lotti in, är den med hur det känns att ha en kille med i ett tjejband.

- Ett tjejband! Vi är inget tjejband och det är skitjobbigt för Henrik...som man kan tänka sig får svara på hur det känns att VARA kille i ett dvs ungefär lika ofta som vi andra tar oss en öl.

Coverlåtar

Sen kommer vi in på coverlåtar i och med att William gjorde en ABBA-cover senast dom spelade på Magasinet samt att How Do I nyss har gjort Knowing me, knowing you...

Vad tyckte ni om How Do I ´s version ?

- Jag tyckte inte om den, säger Lotti och det visar sig att hon var den enda som hörde den, typiskt så-som-det-ska-låta, lite psykadelia ...tråkig!

Vilken låt skulle ni aldrig göra en cover på ?

Dom funderar ett tag och är sen helt överens om. Honky tonk woman, såna låtar som alla andra kör - Dojanstuket.

Om Sator skulle göra en cover på en av era låtar - vilken skulle ni föredra? (tystnad)

- Oj då, hmm. Vill du veta vad kärlek är, säger Incka och dom andra gapflabbar, eller Alright, den är ju på engelska, konstaterar Lotti och efter ett litet tag slår Ricki fast. Om vi fick välja; Vill du veta vad kärlek är - men förmodligen skulle dom ta; Alright.

Om Lili & Susi skulle göra en av era.

- Hmmm, njaa, vete fan, (efter mycket om och men skär Lotti igenom och säger vad alla nog tänkte). Nä, jag tror inte jag skulle låta dom göra det ! Man måste sätta en gräns nånstans...

Favoritfrågan

Sen frågar jag om favoritfrågan som dom aldrig har fått och då visar det sig att William har en svaghet för fåniga frågor typ; vilken är din favoritfärg, favoritmat osv och eftersom allt här i livet inte kan vara seriöst, så får ni nu reda på att Inckas favoritfärg är gul, Rickis är grå/svart och Lottis är jordfärg!

Favoritmaten är mammas kassler (Ricki) och vitlök, vitlök & vitlök (Incka & Lotti), här är det tydligen särskilt Incka som gör sig gällande och skräckhistorierna från replokalen om hur dom andra knappt kan andas efter att Incka har druckit sin pojkväns vitlöks-öl ska jag inte komma in på här.

Till sist... Om den nya LPn vore en bil - vilken slags skulle det bli ?

- En Volvo Duett (Lotti & Incka är hur överens som helst).

- En Amazon, tycker Ricki men blir snart tvungen att ge sig, en Volvo Duett är det, snart antik men mycket fin och nypolerad - faktum är att den redan har ett namn, bilen alltså - Adolf Fredrik Cesar.

En fråga kvarstår och jag har inget svar.

ÄR WILLIAMS NÄSTA LP EN Adolf Fredrik Cesar ELLER ÄR DEN RULLTRAPPAN I HAMMARKULLEN ?

Jesper T.Kumberg

FUNNY FARM

Bengan och Gurra heter killarna bakom vårens nya rocksatstning på White Corner. Levande rockmusik mitt i sta´n i rätt miljö till rimliga priser är huvuddragen i deras koncept.

Bengan och Gurra är själva musiker och känner väl till svårigheten att fixa spelningar i sta´n. Det vimlar ju inte direkt av rockställen även om sista årets utveckling har förmerat utbudet ganska kraftigt. Som gamla stamgäster på Wajtan så har idén om att det här läget och den här lokalen skulle passa bra, legat där och grott. Känner man dessutom dom flesta musikerna i sta´n och kan göra bra överänskommelser så förbättrar det naturligtvis förutsättningarna ytterligare.

I början på mars var det alltså dags att sätta alla planer i verket, då var det premiär för Funny Farm på Wajtan. Succén var given från början och på den vägen är det. Varje fredagkväll trängs 400 - 500 pers där för att lyssna på levande musik, ta en bärs och träffa nya och gamla vänner.

Den gamla vanföreställningen att rock och bärs betyder problem och stök kom som väntat på skam och några ordningsproblem har inte funnits, konstaterar Bengan med en viss lättnad. Banden som lirar är för det mesta covergäng (band som spelar icke eget komponerat material) men ambitionen och sista veckornas utbud pekar åt ett annat håll.

- Vi vill och försöker i möjligaste mån gå över till fler orginalband, förklarar Gurra men det är samtidigt en fråga om ekonomi, orginalmusik dras med lite större kostnader.

Om jag tolkar tecknen rätt så verkar det som om killarna har funnit ett fungerande koncept och Funny Farm har kommit för att stanna. Det skulle dessutom inte förvåna mig om det dyker upp några Funniga Farmar i andra närbelägna städer!!!

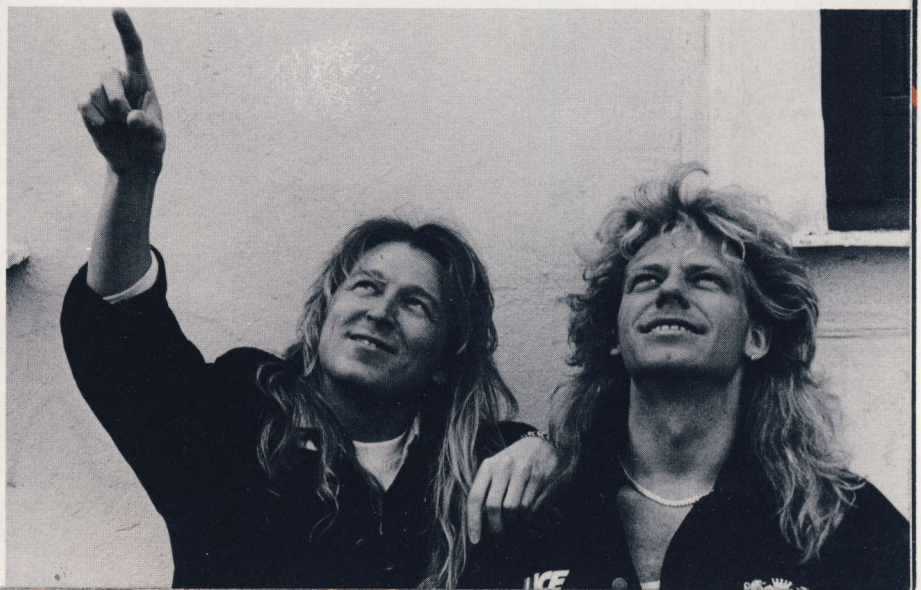

recensioner

SING SING AND THE CRIME
Wild Fire

Förstasidan på denna singel är plockad från malmöbandets andra LP Full Time Angel. Till hjälp har mr. Sing Sing himself; Stefan Berg tagit musiker från bl. a danska Sandmen (som vi för övrigt får uppleva live på Magasinets födelsedag den 11:e maj)!
Wild Fire är en trevlig western-inspirerad komposition som för tankarna till tuffa hästburna grabbar i dammiga cowboyboots. Melodin är käck och lättsmält med en sång som tilltalar mig. En rolig finess är den samplade flöjten tagen ur "Clintans" Den gode, den onde, den fule. Cowboyrock är ju alltid spännande, men när betoningen ligger på "käck" är det tyvärr lättare att dra parallel-ler med Trance-mes-Dance än med favoriterna ifrån Disneyland. Låten charmar säkert många men trots namnet betvivlar jag att den kommer att spridas som en löpeld.

Miss B.

TRASTE LINDÉNS KVINTETT
Vi går till sängs/Bang Bang Bom

Innan jag hörde den här singeln hade jag tidigare ingen som helst aning om Traste och grabbarna. Klart positiv överraskning. Musikaliskt verkar det vara en kombination av Eldkvarn och Pogues (lite annor-lunda men en helvetes massa energi). Texterna på singeln handlar om ett "avslaget" förhållande mellan kvinna och man samt p3 och B-sidan om en kille som fått korgen. Strax efter det att jag fått singeln så framträdde Trasten med sitt band "live" på TVs Söndagsöppet. Den "grejen" gav en indikation på att bandet kan vara mycket sevärt "live". Kanske kan bandbokar´n inom föreningen göra någonting så undertecknad kan få sin nyfikenhet stillad. För övrigt kan nämnas att singeln legat på svensktoppen, om det nu kan räknas som merit?

Kent

THÅSTRÖM
Xplodera mig
2000
LP Mistlur

Denna platta kommer säkert att göra många besvikna. Åtminstone de som gillade Thåströms LP med det orginella namnet "Thåström" som kom... Där visade han att innehållet hade mer att ge än vad omslaget lovade. Det förvånar mig att han tagit en sådan sväng och kommit tillbaka till någon kompro-miss mellan Ebba Grön och Imperiet. Med denna inledning så är ni säkert övertygade om att jag inte gillar detta alls. Fel, det är för jävla bra, jag hade förväntat mig mer av förra plattan och blev först överraskad men inte helt besviken. Man kan snacka om personlighetsklyving eller vad man vill, men det bryr jag mig inte om. Musiken slår sig fast och det är det som är det viktigaste.

S. Koogi

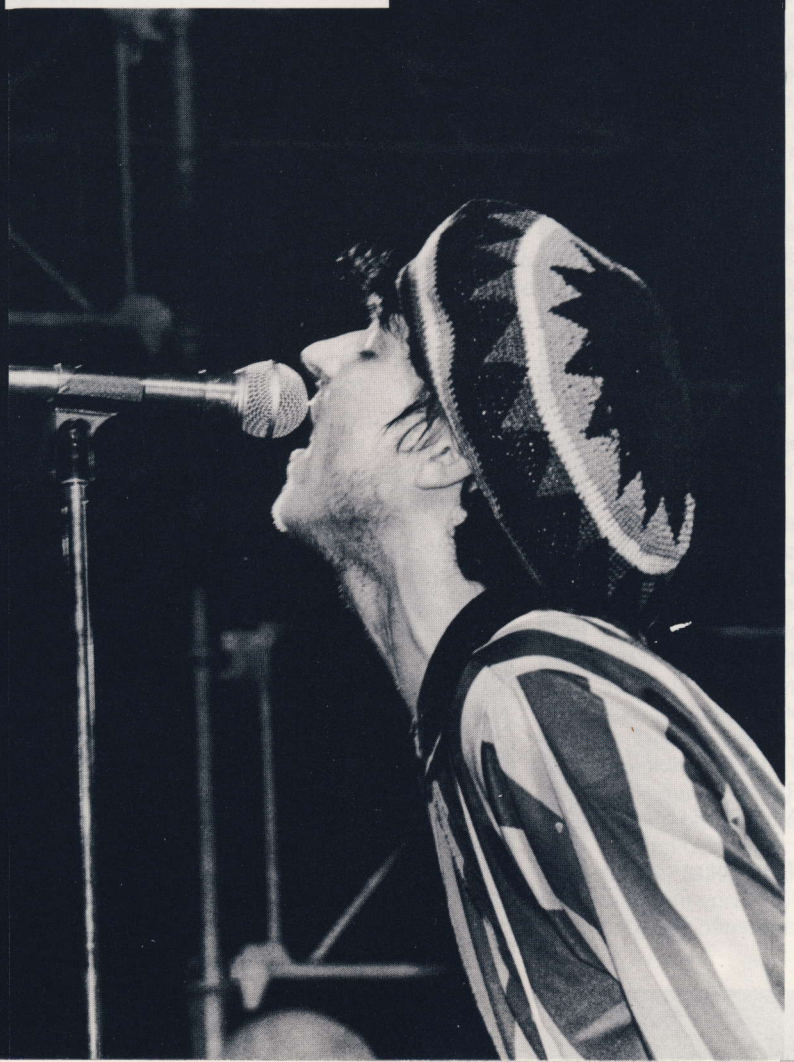

WHIPPED CREAM
LP MNW

Om jag bara hade lyssnat en gång på denna platta så hade jag skrivit ner den helt. Alla låtar låter ju likadant. Och låt mig uttrycka mig som min mor hade gjort - det är bara en massa skrän!!! Men eftersom inget av mitt recensionsmaterial gjorde mig speciellt upphetsad gav jag mig inte, utan lyssnade sönder varenda platta. Denna skiva har sedan första lyssningen bara vuxit. Den är förbannat svår, men en solig vårdag när du sitter i gräset med en folköl så passar den in perfekt. Trots allt skrän måste jag säga att den hade en lugnande effekt på mig. "Symphodelicate" är ett ord som jag tycker passar utmärkt på detta band inte bara på musiken utan även på imagen hos personerna i bandet. Mitt vanliga dilemma i dagens modern-pop-psycodelia-musik är sången. Varför måste musiken överrösta de stackars sångarna?
- Heja Di Leva.

AMMI

SDN Records
Vol. 1

Detta är en samlingsplatta med sju Norrköpingsband, en del dåliga, andra förbannat bra. Som helhet är den representativ för den svenska musiken just nu. Det är ett speciellt sound; skenbart slarvigt, pop med rock ´n´ rollkänsla. Wannadies. Det ligger en skugga av Cure över hela plattan, av föråldrad New Wawe och en säker känsla för de svenska rötterna: Imperiet, Docenterna, till och med Babylon Blues. Att våga låta bli att vara nyskapande är en styrka. DOWNBOUND TRAINs "Charlie´s comin´ home" andas Sator. Energi. Den perfekta balansen mellan traditionell hårdrock och Rock ´n´ roll. Jag skymtar Deep Purple. Men det finns annat också. R.I.P. heter ett band, som med "Alla talar om dej" förtjänar en hit. Jacob Hellman möter Psychedelic Furs. Dämpat, lätt ångestladdat med en suverän pianoslinga. En bra melodi, vad mer behövs? RAKETKLUBBEN har i "Farbror Sam" lyckats skapa en ny popgenre? Vad är detta? Ol-pop? På 45 varv låter det som Angelic Upstarts. Gitarrerna lånade av Black Sabbath och sången från Thåström. En något märklig men förvånansvärt bra kombination. Hur kan en röra av så mycket så gammalt kännas fräscht? För att det är nytt. Min favorit på den här plattan är ändå SATURDAY KIDS "The West against the rest". Vad kan jag säga utom "Stiff little fingers"? Nada. En överraskande stark platta som förhoppningsvis kommer att spelas i radio mycket i sommar. För här finns presumtiva hits! Tänk att de kunde så bra i Norrköping.

Marilla Kessler

MIKAEL WIEHE
Allt är förändrat
Lp AMALTHEA

..."alla dessa minnen"... sjunger min treåring för sig själv i köket. Där har Wiehes nya texter slagit rot direkt. Själv sjöng man schlaffsjo yeah yeah när man var i den åldern. Så mycket roligare blir inte den här recesionen heller då det mesta på Wiehes nya platta är såå segt. Min fru gillar den inte heller. Skivan är mycket familjär och handlar om livet, vad annars.
Temat är kärleken som tycks ha drabbat Wiehe med en sån kraft att man förstår att något måste hänt, den uppenbara skivtiteln "Allt är förändrat" passar faktiskt rätt bra.
Texterna är mycket bättre är musiken som drar ned helhetsintrycket avsevärt. Speciellt bra är dock "Som en stormvind", min någorlunda favorit där det finns en viss dynamik. Näähä däremot för Billy Cross och de andra musikerna som spelar så försiktigt och förutsägbart, inte kul. Detta är helt klart radiomusik. Detta är musik för de som är laidback på fler än ett plan. Kanske skulle en skilsmässa kunna få honom att tuffa till sig... det var styggt tänkt. Nåväl, detta är en mycket kompetent produktion, and that´s it.

Glindahl

MÅRTENS HJÄLTAR
Följ mig/Undran
Singel PLANET RECORDS

En ny stark röst på frammarsch stod det nästan i pressmaterialet. Det var fel. Mårtens Hjältar har släppt en singel där de funderar över livet och sjunger om vårt ansvar men det blir bara patetiskt... Tror du att du inte har nån skuld... nästan eller så. Nä förstår ni, sådana sånger skall skrivas av Affe (se annan recesion här i tidningen). Men ge inte upp för det, recensenter är ju alltid ena djävla besserwissrar som bara har rätt ibland. Spela vidare så får vi höra om Mårten och hans hjältar kanske dyker upp med något nytt nån annan gång.

Glindahl

BJÖRN AFZELIUS
Nidaros-Live 1990
Singel Rebelle Records

Jag blev positivt överraskad av Afzelius liveplatta som trots min uppfattning om honom som seg & serious klarade sig rätt bra genom en lyssning. Det är ett rutinerat gäng som på denna skiva spelar upp till rockprogg kryddat med två covers. Billy Cross och Per Alsing tillsammans med de andra backar upp Affe på ett oklanderligt sätt. "Under sions kalla stjärna" och "Johnny Boy" är plattans klart bästa spår medan man kan undra varför de segar till det med Claptons "Wonderful tonight", ett kanske inte så lyckat val att avsluta plattan med. Oklanderligt är ett bra ord som beskriver denna platta som ju är bra men bara riktigt arg i ovan nämnda "Under...". Kanske skall man inte kräva att Affe skall vara arg efter så många år men frågan är om Affe-dansband är så kul... Nåväl, skivan får tre ARRG-loggor av sex möjliga.

Glindahl

THE NUTS
Screaming Of Joy
LP Arda Records

Ni som räknade med att få höra ösig punk på The Nuts' första egna platta lär bli besvikna. Plattan innehåller i och för sig några bra låtar, men borta är allt ös man brukar förknippa Nuts med. Här finns låtar med influenser från Tom Waits, Iggy Pop och Lou Reed, men även lite snabbare låtar som "Love Me?" och "Creeps". De är just de här lite ösigare spåren som är behållningen med LPn, som annars är mycket ojämn. Det är tydligt att Nuts inte riktigt vet vilken sorts musik de vill spela. Om de kunde bestämma sig ordentligt kan de allt komma en bra bit. Visst bjuder "Screaming Of Joy" stundtals på trevlig lyssning, men det är bättre att lägga pengarna på split-LPn de nyligen gav ut tillsammans med Fågel Blå.

Edward Janson

BUSSIGA KLUBBEN
Peace, War & Understanding
LP Helikopter

1, 2, 3, 4. Oh Yeah!!! Kanske är detta vårens partyplatta med sina tunga gitarrer och trevliga små låtar. I fyllan på en fest på konstindustriskolan hörde jag embryot till de bussiga, 83/84 tror jag. På den vägen är det... Rock´n´ roll är det helt klart. "Doktor" är min favorit med härligt snodd Tubesavslutning. Plattans supercover är helt klart "Det börjar verka kärlek..." som är spåret innan "Alla barn i bullerbyn" - låten om ankdammen Göteborg. Det här är helt ok. En liten invändning har jag dock och det är att gitarren låter likadant hela vägen, helt ok live men lite trist i högtalarna. Köp den tillsammans med sex mellanöl och gå hem och vrid på till 11...

Glindahl

STOLT NÄRINGSLIV
The Punk Funk Union
Helikopter

Med en omslagsidé stulen från "Electric Ladyland" av Hendrix visste jag inte vad som väntade mig i fodralet till CDn från Stolt... Men det var tjatigt och kompetent förståss. Amerikannskt och duktigt men det vill inte lyfta riktigt. Texterna tycker jag är trista och, och, öh inte kul utom möjligen "Rocky Janson". Tyvärr är det väl bara att konstatera att Stonefunkers är No1 Big Beat i denna stad. Stolt får fortsätta att söka humorn samt att få bättre push i sångarens stämma, för spela kan de helt klart. Så vill du ha en låt i taget på dansgolvet go buy it. If not rensa istället öronen med Bussiga Klubben.

G Clintondahl

GROTESQUE
Incantation
mini-LP Dolores Records

Numera upplösta Grotesque finns nu förevigade på en mini-LP utgiven av Dolores Records, som börjat med skivutgivning igen. Grotesque uppnådde nästan kultstatus under sin treåriga existens genom att vara det mest brutala och kompromisslösa Death Metal-band Göteborg hade att erbjuda. Plattan är lika brutal den, och den är inget för den som inte är van vid avgrundsvrål och domedagsstämning. Musiken är relativt bra, och de lyckas på vissa ställen få till en riktigt mäktig och mörk stämning. Plattans tre nya låtar är bättre och mer välproducerade än de två lite äldre som inte innehåller lika mycket nyanser. Förresten så är väl inte nyanser det första man tänker på när man hör de nya låtarna heller, men där finns oftast en snygg struktur och en hel del känsla. Titellåten måste räknas som plattans bästa, men även "Nocturnal Blasphemies" har en undergångskänsla som få svenska band lyckas få fram. Trots att detta inte är någon perfekt platta ser jag den som ett självklart köp, inte minst med tanke på att Grotesque trots allt var stans första riktiga Death Metal-band.

Edward Janson

ATTENTAT
Pilsner, Punk & Poesi
LP ARDA Records

Efter fem års tystnad står de där och signerar skivor på Bengans! Detta kallar jag marknadsföring, hur skulle det sett ut när det begav sig? Efter 72.06 min Attentat på CD är jag helt klar över att det är i de stygga låtarna som Attentat har sin styrka. Mer sånt. Live är det bäst. Roligare än att efter 24 låtar fundera på vilken eller vilka låtar som var bäst. I konsertens hetta händer det som aldrig händer på ceedee. Det är nästan så att man längtar tillbaks till de gamla Garageligespelningarna, då var det alltid bra, precis så! Köp den, ceedeen alltså, den är ett stycke göteborsk musikhistoria Det vore än välgärning av stora mått om ARDA Records dessutom ville ge ut samlings-LPn "GBG Punk 78-80". En kanske ännu mer nödvändig dokumentation av den göteborska rocken. Jag tror nog att den lpn idag är svår att få tag på, tyvärr. Detta är positiv nostalgi.

TT Garderob 100

FEM SNABBA
september / sov

Senast jag hörde stockholmsbandet Fem Snabba var på Barbue i Köpenhamn, vintern -86. Det var pop, punk, snabbt och charmigt. Fem år har gått och det snabba lekfulla, har på deras nya singel "september", hämtad från LPn "om hösten", blivit väldigt lugnt, seriöst och snyggt arrangerat. September är en låt som tilLsammans med ett glas friskpressad juice, 2 ostfrallor, ett kokt ägg och en kopp förbannat gott kaffe kan se till att dagen kan få den där perfekta starten som reklamen talar om.
Sofia Ekelöfs vackra röst och ett väl avstämt stråkarr lyfter denna singel förbi det mesta och dom flesta inom svensk pop.
Tycker du om Everything But The Girl är Fem Snabba, med en singel om september och en lp om hösten, årets svenska utropstecken
- och det redan i maj.

Jesper T. Kumberg

LUCKY STIFF
Hey Mr. Boring
LP Nonstop Records

Detta är något så ovanligt som en hårdrockskiva med ett göteborgsband utgivet på ett göteborgskt bolag. Lucky Stiff har ju i några år spelat flitigt runt om i stan, och dessutom givit ut en singel, men nu finns de även tillgängliga i vinyl - modell större. Alla som sett dem live vet vilket ös de brukar bjuda på, och nästan lika ösigt är det på LPn. Här finns en bra blandning av snabba och lite långsammare låtar med en bra produktion. Kanske man lite grann saknar det där vansinnesöset som brukar uppstå live när sångaren Tott släpper loss och slänger sig över scenen, men visst finns det livekänsla här. Plattans höjdpunkter är de lite tyngre låtarna som "Bad Dreams" och titellåten där Lucky Stiff visar att de verkligen är ett hårdrockband. "Hey Mr. Boring" är en platta som kan gillas av både hårdrockare och "vanliga" rockare, och den är såpass bra att den är värd en lyssning.

Edward Janson

30 000 KOM

GöteValborg större än Hultsfred

ARBMAN & ALINDER
FALCON
Svenskt öl i världsklass.
KLASS I
FALCON AB. 08-723 88 50.